

РЕШЕНИЕ

№ 43108

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12270** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, офис 17, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221123000020-091-001 от 31.07.2023 г., издаден от В. Т. Д. - орган, възложил ревизията, и П. И. А. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1579 от 06.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно отказано право на данъчен кредит в размер на 22 087,83 лв. и начислени лихви в размер на 6 659,61 лв., или общо в размер на 28 747.44 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона. Счита, че са налице предпоставките на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство във връзка с представен договор от 05.08.2020 г., съдържащ клауза за авансово плащане. Сочи, че спорната фактура е с възможен предмет и доставчикът и съществуващо дружество, регистрирано по ЗДДС, който се е задължил към бюджета със сумата по фактурата. Твърди, че „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД е предходен доставчик на негов пряк доставчик „Екоинвест инженеринг“ ЕООД, по отношение на който с РА е признато право на ДК, както и, че „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД е имал 26 лица, назначени на трудов договор. Претендира за отмяна на РА.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. В.. Претендира юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №Р-22221123000020-020-001 от 04.01.2023 г. е възложена ревизия на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г., в 3-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 10.01.2023 г., т.е. в срок до 10.04.2023 г. Със ЗИЗВР от 11.04.2023 г. срокът на ревизията е продължен до 09.06.2023 г. - общият 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път. Заповедите са издадени от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.

По силата на чл.10, ал.9 от ЗНАП (нова, в сила от 01.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор на НАП или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция на НАП да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбите на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл.7, ал.1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл.8, ал.1 от ДОПК.

Нормата на чл.12, ал.6 от ДОПК предвижда, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Възможността за промяна на териториалната компетентност безспорно е приложима и в ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 ЗНАП.

Със Заповед № 3-ЦУ-11 от 03.01.2023г. на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП е разпоредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол, за които компетентна териториална дирекция по чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С., посочени в приложение към заповедта.

С приложение към Заповед № 3-ЦУ-11 от 03.01.2023г. процесната ревизия, по отношение на която териториално компетентна е ТД на НАП [населено място], е възложена на ТД на НАП [населено място].

Със Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на зам.изп.директор на НАП В. Т. Д. е определена като орган по приходите, по отношение на който не се прилагат чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК.

Със Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С. на В. Т. Д. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., са възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2/2024 г., ОСС на ВАС, I и II Колегия, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция

на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. В мотивите на тълкувателното решение са обособени две групи вътрешни актове на администрацията, с ефект върху валидността на крайния акт на ревизионното производство. В първата група са актовете по чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, издавани от изпълнителния директор на НАП в качеството му на орган на управление на агенцията /вж. чл. 4, ал. 1 ЗНАП/, като с разпоредбата на чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се дерогират правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Към втората група актове се отнася заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, която е предвиден от закона способ за персонализиране на компетентност, чийто източник е законът (така в мотивите на ТР № 5 от 22.06.2015 г. по тълк. д. № 4/2014 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия). От разширяването до територията на страната на компетентността на органа по приходите със заповедта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК не следва включването в нея на правомощието по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК за възлагане на ревизии. Преценката за необходимостта служителите на НАП да осъществяват правомощията си извън територията, ограничена от правилата на чл. 8 ДОПК, е за субекта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тя не поражда преки правни последици извън съдържанието на правоотношението между служителя и органа по назначаването и с арг. от чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК не подлежи на съдебен контрол за законност, включително инцидентен. Със заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП се осъществява разпределяне на трудовия ресурс за изпълнение на функциите на агенцията по чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗНАП. Преценката на необходимостта е в дискрецията на органа на управление на агенцията. Естеството на акта на изпълнителния директор изключва прилагането към него на контрола по чл. 169 АПК, като за издателя на акта не съществува задължение да го мотивира. Ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, който е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден. По изложените съображения, при изпълнение на визираните законови предпоставки и съобразно задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС, съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен териториален орган по приходите, респ. не е налице основание за нищожност на РА поради липса на териториална компетентност. Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск, л.9) и удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл. 184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, възложена във връзка с Решение №682/04.05.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221123000020-092-001/23.06.2023 г., връчен на 04.07.2023 г. От задълженото лице не е подадено писмено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221123000020-091-001/31.07.2023 г., издаден от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган възложил ревизията, и П. И. А., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, с който са установени допълнително задължения за данък върху добавената стойност в размер на 22 087,83 лв. в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 13.08.2020 г. с предмет на доставката „аванс по договор от 05.08.2020 г.“ издадена от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД ЕИК[ЕИК], ведно с начислените лихви. Установено е при ревизията, че основната дейност на дружеството е извършване на строително - монтажни работи (СМР), инженерингови дейности, проектиране, строителство на сгради и съоръжения от инфраструктурното строителство.

Ревизорите са констатирани по отношение на „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, че няма подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за отчетната 2020 г., а за данъчен период м. 08.2020 г. в справка-декларация по ЗДДС №12001253401/14.09.2020 г. е деклариран резултат ДДС за внасяне в размер на 504,44 лв. - невнесен към датата на проверката. Дружеството -доставчик е deregистрирано на 07.12.2020 г. по реда на чл. 176 от ЗДДС. Приходните органи са установили, че от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД са декларирани 26 трудови договора за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г., но без данни за осигуряване на лицата.

В ревизията са приобщени доказателства, събрани в други производства, включително от предходната ревизия на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕООД и РА, издаден на дружество по закона за задълженията и договорите /ДЗЗД/ „БИО КОМПОСТЕР 2020“, ЕИК[ЕИК], както следва:

1. Договор за възлагане на обществена поръчка №ОП-3-150/04.08.2020 г., сключен между [община], ЕИК 00320559, в качеството на възложител й ДЗЗД „БИО КОМПОСТЕР“ в качеството на изпълнител и фактура №000000001/06.08.2020 г. с данъчна основа 161 818,55 лв. и ДДС в размер на 32 363,11 лв. за преведен аванс от Общината. Установено е, че ? ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД е с 97% участие в ДЗЗД „БИО КОМПОСТЕР 2020“, създадено за изпълнение на цитираната поръчка.

2. Договор от 05.08.2020 г., по силата на който „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД е изпълнител на СМР на обект „Строителство на компостираща инсталация за разделно събрани и/или биоразградими отпадъци и на довеждащата инфраструктура и доставка на технологично оборудване за инсталацията по проект BG16M10P002-2.005-0008 с възложител ДЗЗД „БИО КОМПОСТЕР 2020“ на територията на Б. със срок на изпълнение 10 месеца. Приложена е фактура №[ЕГН]/13.08.2020 г. с данъчна основа в размер на 113 270,90 лв. и ДДС в размер на 22 654,18 лв., и е преведен аванс на изпълнителя на обща стойност 135 925,08 лв. Плащанията са направени на 13.08.2020 г. в размер на 109 425,00 лв. и на 20.08.2020 г. в размер на 26 400,00 лв. Изпълнените СМР са документирани с акт обр.19 от 23.08.2021 г. и акт обр.19 от 03.11.2021 г. и фактури №[ЕГН]/26.08.2021 г. на стойност 108 874,72 лв. и №[ЕГН]/03.11.2021 г., на стойност 312 808,09 лв.

Констатирано е при ревизията, че във връзка с фактура №[ЕГН] от 13.08.2020 г. от ревизираното дружество е представен договор от 05.08.2020 г., съгласно който „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД възлага на „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД да извърши СМР на обект „Строителство на компостираща инсталация за разделно събрани зелени или биоразградими отпадъци и на довеждаща инфраструктура, и доставка на технологично оборудване за инсталацията по проект BG16M10P002-2.005-008. Уточнено е, че дейностите ще се извършват в [населено място].

Уговорено е авансово плащане в размер на 132 526,96 лв. с вкл. ДДС, което следва да се преведе по сметка на изпълнителя след представяне на фактура за сумата. Срокът на договора е 24 месеца и влиза в сила от датата на подписването му, т.е. до 05.08.2022 г. Посочено е, че плащането е извършено на 13.08.2020 г. в размер на 109 600,00 лв. и на 20.08.2020 г. в размер на 22 826,00 лв., кореспондиращ с размера на начисления данък.

В хода на повторната ревизия е представен Анекс 1, съгласно който срокът за изпълнение на договора се определя на 36 месеца от подписването му или до 05.08.2023 г. При неизпълнение на уговорените дейности ще следва възстановяване на аванса и издаване на кредитно известие. В писмени обяснения доставчикът „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД е заявило, че към момента не е завършил изпълнението на СМР по договора и няма сключени договори с подизпълнители.

Органите по приходите са отбелязали, че във връзка със същия проект ревизираното дружество е сключило договор на 15.08.2020 г. с подизпълнител - „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], за изпълнението на който са представени количествено-стойностни сметки /КСС/, фактури, актове за приемане на СМР, в които в детайли са описани извършените земни работи, площадкова канализация и площадков водопровод, водопроводна шахта, изкоп ел. инсталация, геодезия и архитектурна част, конструктивна част, охранващ водопровод, мълниезащитна и заземителна инсталации и други. С предходния ревизионен акт на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕООД е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочения доставчик.

При изложената фактическа обстановка, приходните органи са приели, че към датата на издаване на РА липсват доказателства за последваща облагаема доставка, няма издадени фактури, нито документи за приемане на изпълнени строително-монтажни работи, издадени от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, а относно допълнително подписаният анекс на 22.06.2022 г., с който се удължава срокът на договора, е сключен след прекратяване на дейността на доставчика, като към този момент няма декларирани трудови договори, данни за реализирани приходи, нито са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО след 2019 г. Достигнали са до извод, че данъкът е начислен неправомерно от издателя на фактурата съгласно чл.70, ал. 5 от закона. Намерили са основание по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура, издадена от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД.

Ревизионният акт е връчен електронно на 17.08.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-07-200 от 01.09.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 07.11.2023 г. В този срок е постановено Решение № 1579 от 06.11.2025 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Решението на директора на ДОДОП С. е връчено на 20.12.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 04.01.2024 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Между страните няма спор по фактите, спорът е по приложението на правото – относно предпоставките за признаване на право на данъчен кредит (ДК) при авансово плащане.

По силата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС при наличие на авансово плащане, данъкът става

изискуем и получателят на плащането следва да издаде данъчна фактура, респективно, за платеца възниква право на приспадане на данъчен кредит за начисления данък върху размера на платеното. Съдебната практика е наложила корективно тълкуване, че приспадането на данъчен кредит зависи от това дали авансовото плащане е свързано пряко с бъдеща облагаема доставка и нейното реално изпълнение. С други думи, данъкът добавена стойност при авансови плащания е във функционална зависимост от реалното изпълнение на договорените бъдещи доставки.

Съгласно Решение на СЕС по дело C-107/13, „Фирин“ ООД, за да бъде ДДС изискуем е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е. на бъдещата доставка да са вече известни и следователно *стоките и услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане*. Авансовото плащане не може да се разглежда изолирано от последващата доставка именно поради това, че то не е представлява данъчно събитие, а единствено води до изискуемост на данъка и е основание за неговото начисляване. За възникване и упражняване на правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС следва да се установи доставката в цялост, тъй като авансовото плащане трябва да е свързано с бъдеща облагаема доставка.

Действителното извършване на доставките подлежи на доказване и преценка от националния съдия съобразно съответните процесуални и материално правни норми - арг. от т. 31 от Решението на СЕС по дело C-285/11 г. Релевантен е съвкупният анализ на всички относими доказателства, които ценени в тяхната взаимовръзка следва да обосновават с необходимата степен на вероятност извод за действително осъществяване на спорните доставки, като окончателните доставки следва да бъдат извършени именно от издателя на фактурата за авансово плащане. В този смисъл е константната национална съдебна практика: напр. Решение № 1212 от 12.02.2025 г. по адм. д. № 7970/2024 г., I отд. на ВАС, Решение № 4830 от 12.05.2025 г. по адм. д. № 1835/2025 г., I отд. на ВАС, Решение № 11921 от 25.11.2025 г. по адм. д. № 7928/2025 г., I отд. на ВАС, Решение № 10376 от 27.10.2025 г. по адм. д. № 7393/2025 г., VIII отд. на ВАС и други.

Установените по делото фактически обстоятелства сочат на категоричен и несъмнен извод за липса на реално изпълнение на договорената бъдеща доставка, изпълнена от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, за която е сключен договор от 05.08.2020 г. и е документирано авансово плащане с процесната фактура №[ЕГН] от 13.08.2020 г. Жалбоподателят не оспорва, че във връзка със същия проект е сключил договор на 15.08.2020 г. с подизпълнител - „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], за реалното изпълнение на който са представени доказателства, респ. с предходен РА на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕООД е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочения доставчик. Т.е. доставката, за която е сключен договора от 05.08.2020 г., не е изпълнена от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, а от друг доставчик. Дължим е извод, че последваща реална доставка няма да има, което препятства упражняването на право на ДК по авансовото плащане. Макар и ирелевантна към упражняването на право на ДК, дерегистрацията по ЗДДС на „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД е в подкрепа на извода, че реално изпълнение на договорената бъдеща доставка в изпълнение на договора от 05.08.2020 г. няма да има. По тези съображения е неизпълним и Анекс 1, с който срокът за изпълнение на договора е удължен с 36 месеца от подписването му или до 05.08.2023 г., доказано с оглед датата на провеждане на

съдебното заседание на 10.12.2025 г., в което не са ангажирани доказателства за изпълнението му. Независимо от указаната на жалбоподателя с Разпореждане № 39608 от 27.11.2025 г. доказателствена тежест, същият не ангажира относими доказателства – фактури за последващи доставки или документи за приемане на изпълнени строително-монтажни работи, издадени от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, в изпълнение на договора от 05.08.2020 г.

Изтъкнатите в жалбата факти, че спорната фактура е с възможен предмет и договорът от 05.08.2020 г. не е прекратен са ирелевантни при доказвания факт на пълна липса на реалното му изпълнение към датата на приключване на устните състезания по спора. При този обективен факт, твърденията на жалбоподателя, че доставчикът се е задължил към бюджета със сумата по фактурата, както и, че „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД е предходен доставчик на негов пряк доставчик „Екоинвест инженеринг“ ЕООД, по отношение на който с РА е признато право на ДК, са ирелевантни към спора.

По изложените съображения е дължио отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 от ДОПК.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, във връзка с чр.226, ал.3 от АПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за три инстанции в минималния размер по чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2 ,т.4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 2949.80 лв., или общо в размер на 8849.40 лв., както и държавната такса за касационно обжалване в размер на 229.98 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, офис 17, срещу Ревизионен акт №Р-22221123000020-091-001 от 31.07.2023 г., издаден от В. Т. Д. - орган, възложил ревизията, и П. И. А. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1579 от 06.11.2023 г. на директора на ДОДОП [населено място], относно отказано право на данъчен кредит в размер на 22 087,83 лв. и начислени лихви в размер на 6 659,61 лв., или общо в размер на **28 747.44 лв.**

ОСЪЖДА „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, офис 17, да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], на основание чл.161, ал.1 от ДОПК сторените в производството разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 8849.40 лв. и за държавна такса за касационно обжалване в размер на 229.98 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: